

կեղեցիին մէջ Մինաս և Եղիա գրիչներուն ընդօրինակել տուած է 1626 ին Հանսարքաւ Առեսարան մը, Ամիգի Ա. Բարսեղ վրդ.ի օրով (Քարան. Յուց. էջ 11):

ՄԻՆԱՍ ՎՐԴ. (նահասակ).—Մբ. 1775 ին Պոլսեցի Գալուստ սրկ. ուխտաւորութեամբ այցելած էր Ս. Յակոբի վանքը և աւանատես եղած Եգիպտացի Ապու Տահապի աւարառութիւններուն Յոպպէի մէջ. կը ծանօթագրէ ձեռագիրներու մէջ թէ՛ Ապու Տահապ՝ նոյն թուականին, 7 մայիս, Երևման խաչի տօնին, յարձակած է Յոպպէի ժողովուրդին վրայ, սպանութիւններ կատարած և ապա կողոպտած է Հայոց և Յունաց և Լատինաց վանքերը, սրախողխող ըրած է ա՛յն միաբանները՝ որ հոն կը գտնուէին. քաղաքին ծերերը կ'աւանդեն թէ՛ Մինաս վրդ. պատարագած ատեն սեղանին առջև գլխատուած է. տեսուչը թէև ջրճորին մէջ պահուըտած է, բայց ան ալ հոն նահատակուած է. (ժպե. հատ. Բ. էջ 107):

ՄԻՆԱՍ ՎՐԴ. — Մբ. Նւ. Տիգրանակերտի 1811 ին:

ՄԻՆԱՍ ՎՐԴ. — Նւ. Ս. Կարապետի, ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ 1749 ին:

ՄԻՆԱՍ ՎՐԴ. — Մբ. 1827 ին:

ՄԻՆԱՍ ՎՐԴ. ՊԱՐՈՆ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ.— 1886 ին Ս. էջմիածինէն գալով կը միաբանակցի Ս. Յակոբի վանքին:

ՄԻՆԱՍ ՎՐԴ. ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆՅԻ.— Մբ. ՏՓ. 1680 ին:

ՄԻՆԱՍ ՎՐԴ. — Մբ. հիւրընկալ 1793 ին:

ՄԻՆԱՍ ՊԱՊԱ ՎԷՔԻԼ.— 1642 էն սկսեալ Ս. Յակոբի վանքին ծառայութեան մէջ գտնուած է. 1690ին Պոլսեցի Յովհաննէս պտբ.ի բացակայութեան միջոցին հաւատարմաբար վարած է Ս. Յակոբի վանքին գործերը. ՌՃԼԹ (=1690) թուակիր նամակէ մը կ'տեղեկանանք թէ՛ նոյն տարւոյն Զատկին՝ 63 երեւելի ուխտաւորներ Ս. Յակոբի մէջ ժողով գումարած և գրած են Պուրսալի, Էտիրնէի և Պոլսոյ Ալքը ձեռնարի հայ ժողովրդեան որ հաւանութիւն յայտնեն Մինաս պապան գտտարանի միջոցաւ վիճիլ կարգելու վանքին, որպէսզի զեղծարար տարրերը չկարողանան միջամտել եւ վանքին պարտքը շտացնել. նոյն